

Leasan 7: Sìthichean a' goid leanabh

Nan NicFhionghain (1903-1982) à Bhatarsaigh a' bruidhinn ri Anne Ross (Sgoil Eòlais na h-Alba)

Air a chlàradh ann an 1964

Faid: 00:03:50

<http://www.tobarandualchais.co.uk/gd/fullrecord/21264/1>

Tar-sgrìobhadh

Anne Ross (AR): Agus an cuala sibh naidheachd eile mu na sìthichean?

Nan NicFhionghain (NN): O chuala. Chuala mi tè a ghoideadh a leanabh oirre. Ghoid na sìthichean a leanabh oirre. Bha leanabh beag aice, 's dh'fhalbh i a-mach an latha a bha seo. Uill, dh'fheumadh iad a dhol dhan tobar. Bha na tobraichean pìos uacha, 's chaidh i dhan tobar a dh'iarraidh uisge 's nuair a thill i, och, bha am pàiste sa chreathail, cha do ghabh i for sam bith dheth. Cha do chuir i uidhreachd nach e am fear aice fhèin a bh' ann. Ach, chuir i uidhreachd an seo, air an oidhche sin nuair a bha i a' toirt dha a bhrochan - 's e brochan a bha an fheadhainn bheaga a' faighinn an uair ud air fad - na dh'ith e de bhrochan. Cha do dh'fhàg e sgath an t-saoghail nach do dh'ith e, 's ged a bheireadh i... na bhiodh i a' toirt dha fad na h-oidhche, bhiodh e ga ghabhail.

Thuir i rithe fhèin gun robh rudeigin fada mì-nàdarra mun cuairt air. Ach dh'fheuch i ri faighinn a-mach gu dè rud a bh' ann, agus bha amharas aice nach e an leanabh aice fhèin a bh' ann. Co-dhiù, an latha a bha seo, leig i oirre gun robh i a' falbh, agus nuair a bha i a' smaointinn a shaoil e gun robh i pìos bhon taigh, choimhead i a-staigh air an uinneig, agus bha e na shuidhe air uilinn sa chreathail agus e a' cluichd an fheadain, agus dh'aithnich i gur e bodach-sìth a dh'fhàgadh an àite a leanabh.

AR: 'S e bodach a bh' ann?

NN: Bodach-sìth. Ghoid iad an leanabh aice. Agus co-dhiù, och, bha i... cha robh fhios aice dè dhèanadh i. Bha i ann an staid a bha garbh 's cha robh fhios aice dè dhèanadh i. 'S chaidh i gu seann duine a bh' anns a' bhaile 's dh'inns i dha mar a bh' ann.

"O," ars e fhèin, "dh'fhalbh na sìthianaich led phàiste agus dh'fhàg iad am bodach na àite. "Ach," ars e fhèin, "nì mise dòigh dhut," ars e fhèin, "air thu faighinn do phàiste air ais. Thalla thusa," ars e fhèin, "a' chiad latha nuair a bhios an reothart ann, leig ort gu bheil thu a' dol dhan tràigh a bhuaibh an todhair. Agus bheir leat e. Agus cuir air sgeir e, agus bi buain an todhair mun cuairt dheth agus na leig ort gu bheil thu a' faicinn an làn a' tighinn idir agus... ach leig leis an làn tighinn mun cuairt na sgeire. Agus nuair a thig an làn mun cuairt na sgeire, thig esan gu a riochd

fhèin leis an eagal gum bi e bàthte. Agus can thusa an uair sin nach eil e a' dol a dh'fhaighinn às an siud gus am faigh thusa do phàiste air ais."

Seo mar a bh' ann. Dh'fhalbh i 's thug i leatha dhan tràigh e, 's chuir i air mullach na sgeire e, 's thòisich i air buain an todhair, 's bha i a' faicinn na fairge a' tighinn a-staigh 's cha robh i a' leigeil oirre gun robh i ga fhaicinn; bha i a' leigeil oirre gun robh i cho trang a' buain an todhair. Bha i fhèin a' sìor theannadh suas. Ach an seo, thàinig an làn mun cuairt na sgeire. Ach dh'èirich am bodach agus e air a dhol ann na riochd eile, riochd seann bhodaich. Agus thòisich e air maoidheadh oirre, agus air trod - an rud a rinn i air.

"Chan fhaigh thu," ars i fhèin, "às an sin gus am faigh mise mo phàiste fhèin air ais. 'S tha fhios a'm taghta math," ars i fhèin, "gu dè thachair," ars ise. "'S a-nist," ars i, "chan eil thu a' dol a dh'fhaighinn às an sin gus an tig," ars i fhèin, "an fheadhainn a dh'fhàg sa chreathail agamsa thu, gus an tig iad leis an leanabh agam fhèin."

Seo mar a bh' ann, co-dhiù. Bha iad mar gum biodh fios aca air a h-uile sgath a bhiodh a' tachairt. Agus thàinig iad, agus am pàiste aca, agus thog iad leotha am bodach 's gu dearbh cha robh am boireannach diombach!

AR: Agus dh'fhàg iad am pàiste na àite?

NN: Dh'fhàg iad am pàiste. Fhuair i an leanabh aice fhèin air ais.